

fabrikker. Dersom disse Konserverfabrikker til en Del af deres Konserver, som blive behandlede paa en finere Maade, skulde finde sig foranledigede til at bruge finere Sukker, saa faa de Godtgørelse for raffineret Sukker ved Udførselen. Men for samme Sukker har Staten faaet, efter den hidtilværende Tarif, $3\frac{1}{2}$ Dre mindre Indtægt pr. Pund, og efter de Herrer's Forslag 3 Dre mindre eller $2\frac{1}{2}$ Dre mindre i Indtægt, end der kom til at udbetales. Altsaa, denne Forskel kommer Staten til at udbetale af sin egenomme; men det er jo ikke Konserverfabrikken, der faar den, thi Konserverfabrikkerne have maattet betale den højere Pris til Raffinaderierne. Det vil altsaa indirekte komme til at gaa gennem Konserverfabrikkerne hen til Raffinaderierne. Det kan godt være, at der kan skjule sig flere saadanne forskellige Fordele i Forslaget, som kunne være meget behagelige for Raffinaderierne. Jeg tvivler nu ingenlunde om, at Raffinaderierne og de danske Sukkerfabrikker have ladet den ærede Ordfører og hans Venner høre ilde for, at de blive forfordelte, det er noget, vi høre bestandigt fra den Side, og samtidig med, at ingen Industri er bleven behandlet med det Hensyn og den Staaenhed som Raffinaderierne, saa er der heller ikke nogen Industri, der bestandig og bestandig har fremstillet Sagen saaledes, at de vare yderst uheldigt stillede. Jeg tror ikke, at naar denne Industri beholder en Beskyttelse, som den, Flertallet vil unde dem, og som jeg ogsaa vil unde dem, men ikke disse ekstra smaa Beskyttelser, som det ærede Flertal senere søger til, saa er den Industri meget vel stillet og behøver ingenlunde at klage. Den beraaber sig paa Udlandets, paa Tysklands og Frankrig's Udførselspræmier, at de trykke Sukkerpriserne for dem. Naar Tyskland giver en Udførselspræmie af een Dre, saa ræsonnerer de uden videre som saa: Det nedsætter Priserne for os med een Dre, men det er ingenlunde Tilfældet. Den Udførselspræmie, Tyskland yder, kan øve en Indflydelse paa Verdensmarkedet i Forhold til den Rolle, til den Betydning, som Tysklands Udførsel i det hele taget spiller paa Verdensmarkedet, men Verdensmarkedets Tilførsel af Sukker kommer mange andre Steder fra end fra Tyskland og Frankrig, og selv om der ikke kommer et ganske ringe Quantum fra disse

to Lande, saa kommer der dog langt mere fra andre Lande, og det forringer i høj Grad den Indvirkning, som den tykke og franste Præmie kan have paa Verdensmarkedets Pris. Det er et Forhold, som man ikke maa lade ude af Betragtning — som selvfølgelig Sukkerfabrikkerne vel vogte sig for at omtale — og som Regeringen, der stadig og stadig gentager, at der skal tages fuldt Hensyn til Udlandets Sukkerpriser og Udlandets Udførselspræmier, i det hele taget heller ikke har haft tilstrækkelig Opmærksomhed henvendt paa. Derfor kan man ingenlunde sige, at Sukkerfabrikkerne eller Raffinaderierne, som her er Tale om, ogsaa skulle have fuld Erstatning for Udlandets Udførselspræmier. Nej, det er kun en meget delvis og betinget Erstatning herfor, de kunne gøre Krav paa, thi de udøve kun en meget delvis og betinget Indvirkning paa Priserne her i Landet. Her bliver altsaa rundeligt tilbage af Beskyttelse til Raffinaderierne efter Flertallet's Forslag, selv om man ikke søger disse ekstra Begunstigelser til. Det er hele dette Beskyttelsesspørgsmaal, som jeg dog endnu en Gang vil tillade mig at minde de ærede Herrer af Folketingets Flertal — jaavel det som repræsenteres af det nuværende Flertal i Tinget som alle os andre — minde, hele det gamle Venstre i Folketinget, om, at vi holde den Anti-Beskyttelsesbane fast, thi den er meget mere værd end hele Sukker-spørgsmaalet, og ikke skyde hele vort Krav i saa Henseende til Side for Sukker-spørgsmalets Skyld, ikke saaledes som her stryge Fanen ligefrem af Omhed for Sukkerfabrikkerne, som ikke undrer mig hos den ærede Ordfører og heller ikke hos hans ærede Medforlagsstillerer. Den ærede Ordfører gjorde en Regulatrediregning, som jeg vil bekende, at jeg ikke kunde følge ham i, hvoraf han fik ud, at hvad han bad, var 3 Gange saa meget, som jeg tidligere havde budt. Jeg skal lade det staa hen som et Bonmot; som mere forlanger den ærede Ordfører vel heller ikke, det skal betragtes. Men derefter gjorde den ærede Ordfører en Bemærkning, som jeg ikke kan undlade at ytre nogle Ord om. Han gjorde den Bemærkning, at dersom vi fra min Side, dersom jeg troede at kunne faa en Toldreform gennemført paa det tidligere Grundlag, stod det mig fuldkommen frit for. Dertil skal jeg ganske